

1114**OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335),
- 2) ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701),
- 3) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496),
- 4) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),
- 5) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),
- 6) ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358),
- 7) ustawą z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356),
- 8) ustawą z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358),
- 9) ustawą z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852),
- 10) ustawą z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469),
- 11) ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu al-

koholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 60, poz. 610)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 57—62, art. 68 ust. 2—4 i art. 69 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), które stanowią:

„Art. 57. W ustawie z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski» (Dz. U. Nr 58, poz. 524 i z 1991 r. Nr 94, poz. 420) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach «i ministrów» skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy «oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.»

Art. 58. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. Nr 11, poz. 84 i z 1993 r. Nr 5, poz. 22) w art. 1 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

«7) członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.»

Art. 59. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

«2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.»

- 2) w ust. 3 kropkę na końcu skreśla się i dodaje wyrazy «na zasadach określonych w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji.»

- 3) skreśla się ust. 4.

Art. 60. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

«4. Kościoły i inne związki wyznaniowe mają prawo do emitowania w radiu i telewizji programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych w sposób określony w porozumie-

niach między władzami danego kościoła lub innego związku wyznaniowego a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.»

Art. 61. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

«Art. 24. Przydział częstotliwości przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych lub telewizyjnych do powszechnego odbioru następuje na podstawie przepisów o radiofonii i telewizji.»

- 2) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

«2. Przepis ust. 1 nie obejmuje zniżek w opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.»

Art. 62. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

«2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Świętym Soborem Biskupów a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.»

Art. 68. „2. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady przydzieli spółkom, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, częstotliwości wykorzystywane przez PRTV w chwili wejścia w życie ustawy do emisji programów telewizyjnych i radiofonicznych.

3. Uprawnienia do używania częstotliwości, o których mowa w ust. 2, przyznane innym podmiotom na podstawie dotychczasowych przepisów, wygasają z dniem przyznania tych częstotliwości spółkom.

4. Przydział częstotliwości, o których mowa w ust. 2, następuje bez opłat.”

„Art. 69. 1. Uprawniony organ powołujący członków Krajowej Rady na pierwszą kadencję po wejściu w życie ustawy wskaże, który z nich powołany został na okres dwóch, a który na okres czterech lat.

2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady zwołuje Marszałek Senatu, który przewodniczy jej obradom.

3. Pierwszy Przewodniczący Krajowej Rady jest powoływany spośród wszystkich członków Rady pierwszej kadencji.”;
- 2) art. 2 ustawy z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 3) art. 3—5 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701), które stanowią:
- „Art. 3. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostosuje swoją organizację do przepisów ustawy w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie.
2. Posiedzenie w sprawie wyboru Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwołuje i przewodniczy mu najstarszy wiekiem członek Krajowej Rady.
- Art. 4. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w terminie do 60 dni od dnia wejścia ustawy w życie, powoła rady programowe w tych spółkach publicznej radiofonii i telewizji, w których nie zostały one dotychczas powołane.
2. Kadencja rad programowych powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów upływa po czterech latach od dnia ich powołania.
- Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 4) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:
- „Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45—47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 106, poz. 488).”;
- 5) art. 18 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), który stanowi:
- „Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.”;
- 6) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:
- „Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 7) art. 19 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358), który stanowi:
- „Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 8) art. 3 ustawy z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356), który stanowi:
- „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 9) art. 4 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358), który stanowi:
- „Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 10) art. 151 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852), który stanowi:
- „Art. 151. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów:
- 1) art. 131 pkt 3 i 4, art. 136 ust. 2, art. 141 oraz art. 144, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,
- 2) art. 109 ust. 2—9, art. 112 ust. 1—4 i 8, art. 113, art. 131 pkt 2 lit. b), pkt 8 lit. a), pkt 9 i 12, art. 136 ust. 1 i 3, art. 137 oraz art. 139, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy,
- 3) art. 9, art. 25 ust. 1, art. 32 oraz art. 112 ust. 5—7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 4) art. 59 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;
- 11) art. 2 ustawy z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 12) art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdzia-

łaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 60, poz 610), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 13 lit. b) i pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 1—3 i 5—10 — oraz pkt 29, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia,

2) art. 1 pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,

3) art. 1 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2001 r. (poz. 1114)

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1992 r.

o radiofonii i telewizji.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:

- 1) dostarczanie informacji,
- 2) udostępnianie dóbr kultury i sztuki,
- 3) ułatwianie korzystania z oświaty i dorobku nauki,
- 3a)¹) upowszechnianie edukacji obywatelskiej,
- 4) dostarczanie rozrywki,
- 5) popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.

2. Odbiór programów krajowych i zagranicznych przeznaczonych przez nadawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 2. 1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom, które uzyskały koncesję na taką działalność.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku,
- 2) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu

ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą,

3) programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250.

Art. 3. Do radiofonii i telewizji stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 4. W rozumieniu ustawy:

1) nadawcą jest osoba, która tworzy lub zestawia programy i rozpowszechnia je lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian,

1a)²) nadawcą społecznym jest nadawca:

a) którego program upowszechnia działalność wychowawczą i edukacyjną, działalność charytatywną, respektuje chrześcijański system wartości za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej,

b) w którego programie nie są rozpowszechniane audycje ani inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 5,

c) który nie nadaje reklam lub telesprzedazy oraz sponsorowanych audycji lub innych sponsorowanych przekazów,

d) który nie pobiera opłat z tytułu rozpowszechniania, rozprowadzania lub odbierania jego programu,

¹) Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701), która weszła w życie z dniem 27 grudnia 1995 r.

²) Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469), która weszła w życie z dniem 26 maja 2001 r.

- 2) rozpowszechnianiem jest:
- a) bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru),
 - b) wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru),
- 3)³⁾ rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego lub zagranicznego, z wyjątkiem programu rozpowszechnianego w sieci kablowej, i równoczesne jego rozpowszechnianie,
- 4)⁴⁾ programem jest uporządkowany zestaw audycji radiowych lub telewizyjnych, reklam i innych przekazów, regularnie rozpowszechniany, pochodzący od jednego nadawcy,
- 5)⁴⁾ audycją jest część programu radiowego lub telewizyjnego, stanowiąca odrębną całość ze względu na treść, formę, przeznaczenie lub autorstwo,
- 6)⁴⁾ reklamą jest każdy przekaz, nie pochodzący od nadawcy, zmierzający do promocji sprzedaży albo innych form korzystania z towarów lub usług, popierania określonych spraw lub idei albo osiągnięcia innego efektu pożądanego przez reklamodawcę, nadawany za opłatą lub inną formą wynagrodzenia,
- 7)⁴⁾ sponsorowaniem jest bezpośrednio lub pośrednio finansowanie albo współfinansowanie tworzenia lub rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, przez osobę niebędącą nadawcą lub producentem audycji, dla upowszechnienia, utrwalenia lub podniesienia renomy nazwy, firmy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę,
- 8) odbiornikiem radiofonicznym albo telewizyjnym jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu,
- 9) przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego równocześnie z programem,
- 10)⁵⁾ telesprzedażą jest każdy przekaz zawierający bezpośrednią ofertę sprzedaży towarów lub odpłatnego świadczenia usług,
- 11)⁵⁾ kryptoreklamą jest przedstawianie w audycjach towarów, usług, nazwy, znaku towarowego lub działalności przedsiębiorcy będącego producentem towaru lub świadczącego usługi, jeżeli zamia-

rem nadawcy, w szczególności związanym z wynagrodzeniem lub uzyskaniem innej korzyści, jest osiągnięcie efektu reklamowego oraz jeżeli możliwe jest wprowadzenie publiczności w błąd co do charakteru przekazu.

Rozdział 2

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5. Tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej „Krajową Radą”, jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Art. 6. 1. Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,
- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów,
- 3a)⁶⁾ uznawanie za nadawcę społecznego lub odbieranie tego przymiotu, na warunkach określonych ustawą,
- 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców,
- 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych,
- 6) określanie opłat abonamentowych, opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru,
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji,
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 7. 1. W skład Krajowej Rady wchodzi dziewięciu członków powoływanych: 4 przez Sejm, 2 przez Senat i 3 przez Prezydenta, spośród osób wyróżniających

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358), która weszła w życie z dniem 19 maja 2000 r.

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 2.

się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków masowego przekazu.

2.⁷⁾ Przewodniczącego Krajowej Rady wybierają członkowie Krajowej Rady ze swego grona.

2a.⁸⁾ Krajowa Rada może odwołać Przewodniczącego z jego funkcji większością 2/3 głosów ustawowej liczby członków.

3. Krajowa Rada wybiera ze swego grona, na wniosek Przewodniczącego, zastępcę Przewodniczącego Krajowej Rady.

4. Kadencja członków Krajowej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania, przy czym co dwa lata kończy się kadencja jednej trzeciej członków. Członkowie Krajowej Rady pełnią swe funkcje do czasu powołania ich następców.

5. Członek Krajowej Rady nie może być powołany na kolejną pełną kadencję.

6.⁹⁾ Organ uprawniony do powołania członka Krajowej Rady odwołuje go wyłącznie w przypadku:

- 1) zrzeczenia się swej funkcji,
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji,
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej,
- 4) naruszenia przepisów ustawy stwierdzonego orzeczeniem Trybunału Stanu.

7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Krajowej Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 8. 1. Zakład pracy zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

2. (skreślony).¹⁰⁾

3. W okresie kadencji członków Krajowej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:

- 1) w partiach politycznych,
- 2)¹¹⁾ we władzach stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁰⁾ Przez art. 1 pkt 4 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 4 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

4.¹²⁾ Nie można łączyć funkcji członka Krajowej Rady z posiadaniem udziałów albo akcji spółki bądź w inny sposób uczestniczyć w podmiocie będącym nadawcą lub producentem radiowym lub telewizyjnym oraz wszelką działalnością zarobkową, z wyjątkiem pracy dydaktyczno-naukowej w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracy twórczej.

Art. 9. 1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Krajowa Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.

2. Krajowa Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów ustawowej liczby członków.

3. Krajowa Rada uchwała regulamin swych obrad.

Art. 10. 1. Przewodniczący Krajowej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Krajową Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady lub warunki koncesji.

4. Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały tej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

5. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio do rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 11. 1. Krajowa Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Krajowej Rady.

2. Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady określa regulamin uchwalany przez Krajową Radę.

3. Koszty działalności Krajowej Rady i Biura Krajowej Rady są pokrywane z budżetu państwa.

4. Do pracowników Biura Krajowej Rady stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 12. 1.¹³⁾ Krajowa Rada przedstawia corocznie do końca marca Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swej działalności za rok poprzedzający oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów informację o swojej działalności oraz o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Sejm i Senat uchwałami przyjmują lub odrzucają sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Uchwała o przyjęciu sprawozdania może zawierać uwagi i zastrzeżenia.

4. W wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wygaśnięcie kadencji Krajowej Rady nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13. 1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.

2.¹⁴⁾ Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Art. 14. 1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 15.¹⁵⁾ 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% kwartalnego czasu nadawania programu (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim.

2. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim.

3. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 30% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów muzycznych na utwory związane przez osobę wykonawcy (zespół wykonawczy, solistę lub dyrygenta), kompozytora lub autora opracowania, z kulturą polską.

4. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają, tam gdzie jest to wykonalne i z uwzględnieniem charakteru nadawcy, co najmniej połowę kwartalnego czasu nadawania programu (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji spor-

towych, przekazów tekstowych i teleturniejów) na audycje wytworzone przez producentów europejskich.

5. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wyższy minimalny udział audycji pierwotnie wytworzonych w języku polskim w kwartalnym czasie nadawania programu telewizyjnego niż ustalony w ust. 1,

2) wyższy minimalny udział utworów wykonywanych w języku polskim w programach radiowych, w miesięcznym czasie nadawania w programie utworów słowno-muzycznych i utworów muzycznych, niż ustalony w ust. 2 i 3,

3) warunki, w jakich może nastąpić podwyższenie minimalnego udziału określonego w pkt 1

— z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów, w tym terytorialnego zasięgu rozpowszechniania albo liczby mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem. W rozporządzeniu Krajowa Rada może określić sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu trwania audycji i utworów i jej przechowywania, a także dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w pkt 3.

6. Audycję telewizyjną uznaje się za wytworzoną przez producenta europejskiego, jeżeli:

1) producentem lub koproducentem audycji jest osoba fizyczna posiadająca stałe miejsce zamieszkania w państwie europejskim, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, której siedziba znajduje się w państwie europejskim,

2) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności reżysera, dziennikarza, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach europejskich.

Art. 15a.¹⁶⁾ 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) wytworzone przez europejskich producentów niezależnych, z uwzględnieniem preferencji dla audycji wytworzonych w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie.

2. Nadawcy programów telewizyjnych i radiowych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje (z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych, teleturniejów) wytworzone pierwotnie w języku polskim w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 4.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 4.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 4.

3. Audycję uznaje się za wytworzoną przez producenta niezależnego, jeżeli:

- 1) łączny udział producenta, współników albo akcjonariuszy w organizacji producenta — w kapitale założycielskim nadawcy audycji nie przekracza 10% oraz łączny udział nadawcy, współników albo akcjonariuszy w organizacji nadawcy — w kapitale założycielskim producenta audycji nie przekracza 10%,
- 2) osoby będące członkami władz organizacji nadawcy nie są członkami władz w organizacji producenta, a osoby będące członkami władz organizacji producenta nie są członkami władz w organizacji nadawcy.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, preferencje w zakresie sposobu zaliczania czasu trwania audycji telewizyjnych wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych — w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem tych audycji w programie — do kwartalnego czasu nadawania audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

Art. 15b.¹⁶⁾ 1. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące udziału w programie radiowym utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim dla programów tematycznych i specjalistycznych na poziomie niższym niż ustalony w art. 15 ust. 2 i 3, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

2. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi dotyczące udziału w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji wytworzonych przez producentów niezależnych oraz audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych dla programów tematycznych i specjalistycznych na poziomie niższym niż ustalony w art. 15 ust. 1 i 4 i w art. 15a ust. 1 i 2, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych programów.

Art. 16.¹⁷⁾ 1. Reklamy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że są reklamami i nie pochodzą od nadawcy. Dotyczy to odpowiednio telesprzedaży.

2. Reklamy nie mogą zajmować więcej niż 15%, a reklamy nadawane łącznie z telesprzedażą, z zastrzeżeniem ust. 3, więcej niż 20% dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 12 minut w ciągu godziny.

3. Bloki programowe poświęcone wyłącznie telesprzedaży nie mogą zajmować w programie więcej niż 3 godziny dziennego czasu nadawania programu, przy czym minimalny czas trwania takiego bloku wynosi 15 minut, a liczba tych bloków nie może przekraczać 8.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia w programach radiowych i telewizyjnych działalności reklamowej i telesprzedaży, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi:

- 1) sposób ustalania dziennego czasu nadawania programu, o którym mowa w ust. 2 i 3,
- 2) warunki nadawania reklam i telesprzedaży w programach,
- 3) wymagania dotyczące osób, których głos lub wizerunek jest wykorzystywany w reklamach, z uwzględnieniem zakresu ograniczeń w prowadzeniu przez nie innych audycji w programach radiowych i telewizyjnych,
- 4) zakres udostępniania przez nadawcę czasu wykorzystywanego na reklamy i telesprzedaż, w tym maksymalny wymiar czasu w okresie rocznym dla jednego przedsiębiorcy lub ugrupowania gospodarczego,
- 5) sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji czasu nadawanych reklam i telesprzedaży oraz zakres danych objętych tą ewidencją.

Art. 16a.¹⁸⁾ 1. Reklamy i telesprzedaż są nadawane pomiędzy audycjami, z zastrzeżeniem ust. 2—7.

2. Audycję można przerwać w celu nadania reklamy lub telesprzedaży, o ile nie stanowi to uszczerbku dla wartości audycji i nie narusza uprawnień właścicieli praw autorskich.

3. W transmisjach zawodów sportowych zawierających przerwy wynikające z przepisów ich rozgrywania, transmisjach innych wydarzeń zawierających przerwy oraz w audycjach składających się z autonomicznych części, reklamy lub telesprzedaż mogą być nadawane wyłącznie w tych przerwach lub pomiędzy poszczególnymi częściami.

4. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży.

5. Audycje inne niż określone w ust. 3 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres pomiędzy kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.

6. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży:

- 1) serwisów informacyjnych i magazynów na temat aktualnych wydarzeń,
- 2) audycji o treści religijnej,

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 4.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 4.

3) audycji publicystycznych, dokumentalnych i audycji przeznaczonych dla dzieci.

7. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży audycji w programach publicznej radiofonii i telewizji, z wyjątkiem audycji, o których mowa w ust. 3.

Art. 16b.¹⁸⁾ 1. Zakazana jest reklama:

- 1) wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu,
- 2)¹⁹⁾ napojów alkoholowych, z wyjątkiem piwa, którego reklama jest dozwolona z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431, z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419, z 1993 r. Nr 40, poz. 184, z 1996 r. Nr 127, poz. 593, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 732 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 60, poz. 610),
- 3) usług medycznych i leków wydawanych wyłącznie z przepisu lekarza,
- 4) gier losowych i zakładów wzajemnych, z wyjątkiem gier liczbowych, loterii pieniężnych i fantowych.

2. Zakazuje się nadawania reklam:

- 1) nawołujących bezpośrednio niepełnoletnich do nabywania produktów lub usług,
- 2) zachęcających niepełnoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług,
- 3) wykorzystujących zaufanie niepełnoletnich, jakie pokładają oni w rodzicach, nauczycielach i innych osobach,
- 4) w nieuzasadniony sposób ukazujących niepełnoletnich w niebezpiecznych sytuacjach,
- 5) oddziałujących w sposób ukryty na podświadomość.

3. Reklama nie może:

- 1) naruszać godności ludzkiej,
- 2) zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość,

¹⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 60, poz. 610), która weszła w życie z dniem 28 czerwca 2001 r.

3) ranić przekonania religijnych lub politycznych,

4) zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich,

5) sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu lub ochronie środowiska.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do telesprzedaży.

Art. 16c.¹⁸⁾ Zakazane jest nadawanie kryptoreklamy.

Art. 17.²⁰⁾ 1. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczane przez wskazanie sponsora na ich początku lub na końcu. Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę.

2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę, jego działalność, towar lub usługę, których reklama jest zakazana w art. 16b ust. 1 pkt 1 i 3.

3. Sponsor nie może wpływać na treść audycji lub innego przekazu oraz ich miejsce w programie w sposób ograniczający samodzielność nadawcy. Sponsorowanie nie zwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.

4. Sponsorowane audycje lub inne przekazy nie mogą zachęcać do kupna lub innego udostępniania towarów lub usług sponsora lub osoby trzeciej.

5. Zabronione jest sponsorowanie audycji lub innych przekazów, z zastrzeżeniem ust. 6, przez:

- 1) partie polityczne,
- 2) związki zawodowe,
- 3) organizacje pracodawców,
- 4) osoby fizyczne lub osoby prawne, których zasadniczą działalność stanowi produkcja lub sprzedaż towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 16b ust. 1.

6.²¹⁾ Zabronione jest sponsorowanie transmisji sportowych przez podmioty wymienione w ust. 5 pkt 1—3 oraz przez przedsiębiorców, których główna działalność polega na produkcji, sprzedaży lub innym udostępnianiu towarów lub usług, których reklama jest zakazana zgodnie z art. 16b ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 4.

²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 19.

7. Zabronione jest sponsorowanie:

- 1) serwisów informacyjnych, z wyjątkiem sportowych i prognozy pogody,
- 2) audycji publicystycznych o treści społeczno-politycznej,
- 3) audycji poradniczych i konsumenckich,
- 4) audycji wyborczych lub bezpośrednio związanych z kampanią wyborczą.

8. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób sponsorowania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1—7, w tym w szczególności czas emisji, wskazania sponsora oraz sposób rozpowszechniania informacji o sponsorze w zapowiedzi audycji albo po zakończeniu audycji lub innego przekazu, a także w czasie trwania audycji lub innego przekazu. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów oraz zakres informacji objętych tą ewidencją.

Art. 18.²²⁾ 1. Audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość.

2. Audycje lub inne przekazy powinny szanować przekonania religijne odbiorców, a zwłaszcza chrześcijański system wartości.

3. Audycje lub inne przekazy nie mogą sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu.

4. Zabronione są audycje lub inne przekazy zagrażające fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, w szczególności zawierające treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony i nadmierny eksponujące przemoc.

5. Audycje lub inne przekazy, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu i moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, nie mogą być rozpowszechniane między godziną 6 a godziną 23.

6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5.

7. Nadawcy dbają o poprawność języka swoich programów i przeciwdziałają jego wulgaryzacji.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 4.

Art. 19. 1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.

2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20.²³⁾ 1. Nadawca utrwała audycje, reklamy lub inne przekazy na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 28 dni od dnia rozpowszechnienia audycji, reklamy lub innego przekazu. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji, reklamy lub innego przekazu będącego przedmiotem postępowania przed organem państwowym do czasu zakończenia tego postępowania.

2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji, reklamy lub innego przekazu narusza jej prawa, należy na jej piśmie wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis audycji, reklamy lub innego przekazu albo wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, reklamy lub innego przekazu, osobie, o której mowa w ust. 2, służy roszczenie o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd okręgowy.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposoby utrwalania i przechowywania audycji, reklam i innych przekazów przez nadawców, z uwzględnieniem zakresu informacji o przechowywanych materiałach.

Art. 20a.²⁴⁾ 1. Na pisemny wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadawca jest obowiązany:

- 1) ujawnić dane umożliwiające identyfikację zleceniodawcy audycji lub reklamy,
- 2) wydać nieodpłatnie zapis audycji lub reklamy, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Przepis art. 20 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20b.²⁵⁾ 1. Nadawca programu telewizyjnego może nadać bezpośrednią transmisję z wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, zwanego dalej „ważnym wydarzeniem”, tylko:

- 1) w programie ogólnokrajowym w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnym w całości bez opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w rozdziale 7

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 4.

²⁴⁾ Dodany przez art. 2 ustawy z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356), która weszła w życie z dniem 19 lipca 2000 r.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 4.

i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów sieci kablowych, lub

- 2) jeżeli to samo wydarzenie jest transmitowane przez nadawcę programu spełniającego wymogi określone w pkt 1, na podstawie umowy z nadawcą, który nabył prawa do transmisji danego wydarzenia, lub z innym uprawnionym, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Ze względu na duże zainteresowanie społeczne za ważne wydarzenia uważa się między innymi:

- 1) letnie i zimowe Igrzyska Olimpijskie,
- 2) półfinały i finały mistrzostw świata i Europy w piłce nożnej, a także wszelkie inne mecze w ramach tych imprez z udziałem reprezentacji Polski, w tym mecze eliminacyjne,
- 3) inne mecze z udziałem reprezentacji Polski w piłce nożnej w ramach oficjalnych rozgrywek oraz mecze z udziałem polskich klubów w ramach Ligi Mistrzów i Pucharu UEFA.

3. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić listę innych, niż wymienione w ust. 2, ważnych wydarzeń, uwzględniając stopień społecznego zainteresowania określonym wydarzeniem i znaczenie tego wydarzenia dla życia społecznego, gospodarczego i politycznego.

4. Jeżeli przewiduje się organizację ważnego wydarzenia w częściach, to każdą taką część uważa się za ważne wydarzenie.

5. Przepis ust. 1 stosuje się do nadań z opóźnieniem, jeżeli opóźnienie nadania transmisji z ważnego wydarzenia nie przekracza 24 godzin i wynika z ważnych powodów, w szczególności:

- 1) z czasu, w którym odbywa się dane wydarzenie, obejmującego okres między godziną 24 a godziną 6 czasu obowiązującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) z pokrywania się w czasie ważnych wydarzeń lub ich części.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dany nadawca wykaże, że żaden nadawca programu spełniającego wymogi określone w ust. 1 pkt 1 nie wyraził gotowości zawarcia umowy umożliwiającej nadanie transmisji zgodnie z ust. 1 pkt 2.

7. Krajowa Rada w zakresie wynikającym z wiążących Rzeczypospolitą Polską umów międzynarodowych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) listy wydarzeń uznanych przez inne państwa europejskie za ważne wydarzenia,
- 2) zasady wykonywania wyłącznych praw do telewizyjnych transmisji wydarzeń, o których mowa w pkt 1, w sposób zapewniający, że wykonywanie tych praw przez nadawców podlegających ustawie

nie pozbawi odbiorców w danym państwie możliwości odbioru tych wydarzeń na zasadach określonych przez dane państwo zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21. 1. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji należy w szczególności:

- 1) tworzenie i rozpowszechnianie ogólnokrajowych i regionalnych programów radiowych i telewizyjnych,
- 2) budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych,
- 3) rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
- 4) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,
- 5) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu,
- 6) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
- 6a)²⁶⁾ upowszechnianie wiedzy o języku polskim,
- 7) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.

2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji,
- 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą,
- 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej,
- 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego,
- 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki,
- 7) służyć umacnianiu rodziny,

²⁶⁾ Dodany przez art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999), która weszła w życie z dniem 9 maja 2000 r.

- 7a)²⁷⁾ służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych,
- 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych,
- 9) uwzględniać potrzeby mniejszości narodowych i grup etnicznych.

Art. 22. 1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.

3.²⁸⁾ Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2.

Art. 23. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w węzłowych sprawach publicznych.

2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.

3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa, w drodze rozporządzenia, Krajowa Rada.

Art. 24. 1. Partiom politycznym i innym organizacjom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu i samorządu terytorialnego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i rozpowszechniać programy dla odbiorców za granicą w języku polskim i w innych językach.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.

3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymagom zawartym w szkolnych programach nauczania.

4.²⁹⁾ Koszty tworzenia programów oraz audycji, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z bu-

dżetu państwa, w granicach określonych ustawą budżetową.

5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 i 2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określane w formie porozumień zawieranych między ministrami właściwymi odpowiednio w sprawach zagranicznych i edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „spółką”.

2.³⁰⁾ Telewizję publiczną tworzy spółka „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów I, II i TV Polonia oraz regionalnych programów telewizyjnych.

3. Radiofonie publiczną tworzą:

- 1)³¹⁾ spółka „Polskie Radio — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych i programów dla odbiorców za granicą,
- 2) spółki zawiązane w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej „spółkami radiofonii regionalnej”.

4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27—30 ustawy, przepisy *Kodeksu handlowego*³²⁾ z wyjątkiem przepisów *art. 313 i 396*³²⁾.

5.³³⁾ Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości, w zakresie określonym w art. 37 ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 22 i 23 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852).

6.³⁴⁾ Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji przekazuje Krajowej Radzie dla spółek tworzących i rozpowszechniających:

- 1) ogólnokrajowe programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem od-

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335), która weszła w życie z dniem 2 lipca 1995 r.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 29.

³¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 29.

³²⁾ Obecnie: właściwe przepisy Kodeksu spółek handlowych stosownie do art. 629 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 132 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

³⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 132 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 33.

bioru programu „Telewizja Polska I” i „Telewizja Polska II”,

- 2) ogólnokrajowe programy radiowe — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą,
- 3) regionalne programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych,
- 4) regionalne programy radiowe — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych.

7.³⁵⁾ Program TV Polonia jest rozpowszechniany w sposób rozsiewczy satelitarny.

8.³⁶⁾ Do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, stosuje się art. 22 ust. 4 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy — Prawo telekomunikacyjne.

Art. 27. 1. Zarząd spółki liczy od jednego do pięciu członków.

2. Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje rada nadzorcza większością dwóch trzecich głosów w obecności co najmniej trzech czwartych jej członków.

3. Kadencja zarządu trwa cztery lata.

Art. 28. 1.³⁷⁾ Rada nadzorcza liczy od pięciu do dwięciu członków. Członków rady nadzorczej powołuje Krajowa Rada, z wyjątkiem jednego, którego powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾.

2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględnie większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.

3. Rada nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego.

4. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

5. Kadencja rady nadzorczej trwa trzy lata.

³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 29.

³⁶⁾ Dodany przez art. 132 pkt 1 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 33.

³⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 54 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

³⁸⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 19 i art. 94 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

6. Zgody rady nadzorczej wymaga:

- 1) nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki,
- 2) zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników,
- 3) zawiązanie bądź przystąpienie do spółki innej niż spółka, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów albo akcji w takiej spółce,
- 4) zbycie lub obciążenie nieruchomości.

7. (skreślony).³⁹⁾

Art. 28a.⁴⁰⁾ 1. Rady programowe publicznej radiofonii i telewizji liczą 15 członków, których powołuje Krajowa Rada; 10 członków rady programowej reprezentuje ugrupowania parlamentarne. Pozostałych 5 powołuje z grona osób legitymujących się dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów.

2. Kadencja rady programowej trwa 4 lata, a jej członkowie reprezentują społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.

3. Rada programowa podejmuje uchwały zawierające oceny poziomu i jakości programu bieżącego oraz programów ramowych. Uchwały w sprawach programowych, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, są przedmiotem obrad i postanowień rady nadzorczej.

4. Członkom rady programowej przysługuje dieta wyliczana przez spółkę w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.

5. Zarząd spółki zapewnia członkom rady programowej organizacyjne i finansowe warunki dokonywania ocen poziomu i jakości wyemitowanego programu, badania jego odbioru oraz zlecenia niezależnych badań dotyczących percepcji programu i jego społecznych skutków.

Art. 29. 1.³⁷⁾ W walnym zgromadzeniu Skarb Państwa reprezentowany jest przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾.

2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu.

3. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady.

Art. 30. 1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2.

³⁹⁾ Przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.

3. Działalnością terenowego oddziału spółki kieruje dyrektor powoływany przez radę nadzorczą na wniosek zarządu spółki.

4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.

5. Krajowa Rada, na wniosek zarządu spółki, po zasięgnięciu opinii dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.

6. Krajowa Rada ustala minimalny udział terenowych oddziałów spółki we wpływach z opłat, o których mowa w art. 48 i 49.

Art. 30a.⁴¹⁾ 1. Przepisy dotyczące programów dla odbiorców za granicą stosuje się odpowiednio do programu TV Polonia.

2. Organem opiniodawczo-doradczym w sprawach tworzenia i rozpowszechnienia programu TV Polonia jest rada programowa TV Polonia.

Art. 31. 1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są wpływy pochodzące:

- 1) z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, z zastrzeżeniem przepisu art. 50 ust. 1,
- 2) z obrotu prawami do audycji,
- 3) z reklam i audycji sponsorowanych,
- 4) z innych źródeł.

2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

3. Akcjonariuszom spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, nie przysługuje prawo do udziału w zysku.

Art. 32.⁴²⁾ W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Krajowej Rady, przedsiębiorców przewidzianych przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33. 1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

⁴¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 29.

⁴²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 64 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który wszedł w życie z dniem 22 października 1997 r.

2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący Krajowej Rady.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały Krajowej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34. 1.⁴³⁾ Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz ustala termin, nie krótszy niż 1 miesiąc od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.

2. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku złożenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35. 1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie równocześnie ze stałym miejscem zamieszkania w Polsce, lub osobie prawnej, która ma stałą siedzibę w Polsce.

2. Koncesja dla spółki z udziałem podmiotów zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

- 1) udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33%,
- 2) umowa lub statut spółki przewidują:
 - a) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce,
 - b) że w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotów zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 33%.

Art. 36. 1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:

- 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją,
- 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu,
- 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami,

⁴³⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1 oraz przez art. 132 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 33.

- 4)⁴⁴⁾ przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 4, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2 i 3, w programie radiowym lub telewizyjnym,
- 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.

2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:

- 1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej,
- 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.

3. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 3 lata oraz nie dłuższy niż 10 lat w przypadku telewizji i 7 lat w przypadku radiofonii.

Art. 37. 1. Koncesja określa w szczególności:

- 1) osobę nadawcy, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) przedmiot działalności objętej koncesją,
- 3) sposób rozpowszechniania programu (rozsiewczy naziemny, rozsiewczy satelitarny, kablowy) oraz:
 - dla rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego:
 - a) lokalizację stacji,
 - b) wysokość zawieszenia anteny,
 - c)⁴⁵⁾ moc nadajnika i maksymalną moc promieniowania,
 - d)⁴⁵⁾ charakterystykę promieniowania anteny,
 - e) częstotliwość,
 - f) polaryzację,
 - dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitarnego:
 - g) nazwę wykorzystywanego satelity,
 - h) położenie satelity na orbicie,
 - i) częstotliwość,
 - j) moc transpondera,
 - dla rozpowszechniania kablowego:
 - k) lokalizację stacji głównej,
 - l) obszar objęty siecią kablową,

- 4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania,
- 5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu,
- 6) termin wygaśnięcia koncesji,
- 7) udział w programie audycji wytworzonych przez producentów krajowych.

2. Koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.

3.⁴⁶⁾ Koncesja, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3, jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji.

3a.⁴⁷⁾ Jeżeli do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest wymagana rezerwa częstotliwości, dokonuje się jej wraz z koncesją. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwy częstotliwości stosuje się przepisy art. 22 i 23 ustawy — Prawo telekomunikacyjne.

4.⁴⁸⁾ Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji, określi, w drodze rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wniosek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji.

Art. 37a.⁴⁹⁾ Nadawca jest obowiązany do corocznego składania do Krajowej Rady sprawozdania finansowego, w formie przewidzianej w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186).

Art. 38. Koncesja może być cofnięta, jeżeli:

- 1) rozpowszechnianie programów powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz narusza normy dobrego obyczaju,
- 2) rozpowszechnianie programów powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie,
- 3) nastąpi przejście bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę,
- 4) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub warunkami określonymi w koncesji,

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 132 pkt 3 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 33.

⁴⁷⁾ Dodany przez art. 132 pkt 3 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 33.

⁴⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 132 pkt 3 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 33.

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 2.

5)⁵⁰⁾ osoba posiadająca koncesję nie rozpocznie działalności w terminie ustalonym w koncesji lub nie prowadzi działalności przez okres dłuższy niż 3 miesiące, chyba że opóźnienie rozpoczęcia nadawania lub przerwa zostały spowodowane okolicznościami niezależnymi od nadawcy,

6)⁵¹⁾ osoba posiadająca koncesję nie uiszcza w terminie określonym w koncesji całości opłaty koncesyjnej,

7)⁵²⁾ osoba posiadająca koncesję nie złoży sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 37a.

Art. 39. Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 39a.⁵³⁾ 1. Koncesja może być udzielona na rozpowszechnianie w sieciach kablowych lub w sposób rozsiewczy satelitarny programu poświęconego wyłącznie:

- 1) telesprzedaży,
- 2) promocji działalności własnej nadawcy.

2. Do programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 15—15b.

3. Do programów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się:

- 1) ograniczenia dopuszczalnego wymiaru czasowego reklam i telesprzedaży w ciągu godziny, określonego w art. 16 ust. 2,
- 2) przepisów art. 16 ust. 3 oraz art. 16a.

Art. 39b.⁵⁴⁾ 1. O uznanie za nadawcę społecznego może do Krajowej Rady wystąpić:

- 1) stowarzyszenie w ramach realizacji celów statutowych,
- 2) fundacja w ramach realizacji celów statutowych,
- 3) kościelna lub wyznaniowa osoba prawna kościoła lub związku wyznaniowego o uregulowanej w ustawie sytuacji prawnej.

2. Nadawca społeczny jest zwolniony z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji.

3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 1a, organ

koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.

Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę, niezależnie od opłat za używanie urządzeń radiokomunikacyjnych oraz używanie częstotliwości, przewidzianych w ustawie o łączności.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych⁵⁵⁾, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określić podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 40a.⁵⁶⁾ 1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez podmiot zagraniczny w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane przez podmiot zależny od podmiotu zagranicznego, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315).

3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

4. Czynności dokonane bez zezwolenia są nieważne.

Rozdział 6

Rozprowadzanie programów w sieciach kablowych

Art. 41. 1. Rozprowadzanie programu wymaga zgłoszenia do rejestru.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rozprowadzania ogólnokrajowych programów publicznej radiofonii i telewizji oraz innych programów nadawców krajowych, dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru.

3. Organem rejestracyjnym jest Przewodniczący Krajowej Rady.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁵⁵⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 38.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 4.

4. Do postępowania w sprawach rejestracji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

5. Rejestr jest jawny.

Art. 42. 1. Za wpis do rejestru pobiera się opłatę.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych⁵⁵⁾ ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określać podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 43. 1.⁵⁷⁾ Operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności:

- 1) ogólnokrajowe programy radiofonii i telewizji publicznej,
- 2) regionalne programy radiofonii i telewizji publicznej dostępne na danym obszarze,
- 2a)⁵⁸⁾ programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze,
- 3) programy innych nadawców krajowych dostępne na danym obszarze,
- 4) programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może, w uzasadnionych przypadkach, wydać decyzję zezwalającą na inną niż wymieniona w ust. 1 kolejność wprowadzania programów do sieci kablowej.

Art. 44. 1. Organ rejestracyjny dokonuje rejestracji rozprowadzania programu na podstawie zgłoszenia.

2. Operator sieci kablowej zgłasza rozprowadzanie programu do rejestracji nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem rozprowadzania.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno:

- 1) wskazywać wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) określać program przewidziany do rozprowadzania i jego nadawcę,
- 3) określać obszar, na którym program ma być rozprowadzany,
- 4)⁵⁹⁾ wykazać posiadanie przez wnioskodawcę uprawnień do używania urządzeń nadawczych i eksploatacji linii telekomunikacyjnych niezbędnych do rozprowadzania programu,

5) (skreślony).⁶⁰⁾

4. Rozprowadzanie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie 2 miesięcy od daty złożenia wniosku.

5. Operator sieci kablowej jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w ciągu 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego rejestracją, powstałe po rejestracji. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o rejestracji rozprowadzania programu.

6. (skreślony).⁶¹⁾

Art. 45. 1. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji rozprowadzania programu, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych,
- 2) program jest rozpowszechniany przez nadawcę z naruszeniem przepisów prawa,
- 3) rozprowadzanie programu byłoby sprzeczne z prawem,
- 4) (skreślony).⁶²⁾

2. Organ rejestracyjny zakaże operatorowi sieci kablowej rozprowadzania programów albo określonego programu, jeżeli:

- 1) rozprowadzanie programu narusza przepisy ustawy,
- 2) operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nie równocześnie,
- 3) operator nie przestrzega ustawowej kolejności wprowadzania programów do sieci kablowej.

3. Odmowa rejestracji rozprowadzania programu oraz wydanie zakazu rozprowadzania następuje w formie decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.

4. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady z urzędu wykreśli wpis o rejestracji rozprowadzania programów lub programu z rejestru.

5. Wpis o rejestracji podlega wykreśleniu z urzędu w przypadku utraty przez operatora sieci kablowej uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.

Art. 46. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia rejestracji

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁵⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 132 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 33.

⁶⁰⁾ Przez art. 1 pkt 16 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1, a następnie skreślony przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁶²⁾ Przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1.

rozprowadzania programów w sieciach kablowych oraz wzór rejestru.

Art. 47. Do rozprowadzania programów w sposób bezprzewodowy stosuje się odpowiednio przepisy o udzielaniu koncesji na rozpowszechnianie programów.

Rozdział 7

Opłaty abonamentowe

Art. 48. 1. Za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe.

2. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.

3.⁶³⁾ Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, sposób i tryb wnoszenia tych opłat, a także może określić przypadki, w których umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada może, ze względów społecznych, przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.

4. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe szkoły wyższe i domy pomocy społecznej — w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji

— uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w ust. 3.

6. Przepisy ust. 3—5 nie naruszają uprawnień w zakresie zwolnień od opłat abonamentowych wynikających z odrębnych ustaw.

Art. 49. 1. Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w jednostkach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw łączności⁶⁴⁾.

⁶³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶⁴⁾ Zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 11 i art. 94 ustawy wymienionej w przypisie 38.

2. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.

3. Uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 2, nie zwalnia od obowiązku uiszczania bieżącej opłaty abonamentowej za okres od dnia stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.

4. Za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych pobiera się odsetki ustawowe.

5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty abonamentowe i odsetki za zwłokę w uiszczaniu opłat i przekazują je na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele określone w art. 50 ust. 1 — po potrąceniu umownego wynagrodzenia za te usługi.

6. Minister właściwy do spraw łączności⁶⁴⁾ w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady określi, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną prowadzącą rejestrację, o której mowa w ust. 1, oraz warunki i tryb rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Art. 50. 1. Wpływy, o których mowa w art. 48 ust. 1 i w art. 49 ust. 2 i 4, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 49 ust. 5 i art. 51 ust. 5, są w całości przeznaczone na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada ustala corocznie, nie później niż do dnia 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje niezwłocznie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należne im udziały we wpływach.

Art. 51. 1. Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy do spraw łączności⁶⁴⁾.

2. Minister właściwy do spraw łączności⁶⁴⁾, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) nadzorowane przez niego jednostki organizacyjne, których upoważnieni pracownicy mogą przeprowadzać kontrolę określoną w ust. 1, a kierownicy — wydawać decyzje, o których mowa w ust. 4, oraz ich właściwość miejscową,
- 2) wzór upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasady i tryb wydawania upoważnień.

3. Do wykonywania kontroli określonej w ust. 1 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w której nakazuje rejestrację odbiornika oraz ustala opłatę za używanie niezarejestrowanego odbiornika zgodnie z zasadami określonymi w art. 49 ust. 2.

5. Połowa wpływów z opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników stanowi dochód jednostek organizacyjnych wykonujących kontrolę obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

6. Wpływy z opłat, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o kwoty, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele wskazane w art. 50 ust. 1.

7. Termin wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W razie niewykonania decyzji w tym terminie, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 8

Odpowiedzialność prawna

Art. 52.⁶⁵⁾ 1. Kto rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny bez koncesji

— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez rejestracji

— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 53. 1.⁶⁶⁾ Jeżeli nadawca narusza obowiązek wykonujący z art. 15 ust. 1—4, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1—3, art. 16a ust. 1—3 oraz ust. 5 i 6, art. 16b, art. 16c, art. 17 ust. 1—7, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 5, art. 15a ust. 4, art. 15b, art. 16 ust. 4, art. 16a ust. 4, art. 17 ust. 8 i art. 18 ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.

3. Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

Art. 54. 1. Jeżeli osoba kierująca działalnością nadawcy nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, nieprzekraczającą jednak jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Tej samej karze może podlegać osoba kierująca działalnością nadawcy za nieudzielenie lub udzielenie nierzetelnych informacji na żądanie Przewodniczącego Krajowej Rady, przewidziane przepisem art. 10 ust. 2.

3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 55. Kary, o których mowa w art. 53 i 54, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53 i 54 służy odwołanie do Sądu Wojewódzkiego⁶⁷⁾ w Warszawie — sądu gospodarczego.

2. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące spraw z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.

3. W razie złożenia odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady do sądu, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57.—62. (pominięte).⁶⁸⁾

Art. 63. 1. Znosi się Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, zwany dalej „Komite-

⁶⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 5 § 2 pkt 31 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.

⁶⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁶⁷⁾ Obecnie: Sąd Okręgowy, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 160, poz. 1064), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁶⁸⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

tem”. Przewodniczący Komitetu kieruje działalnością państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja” do czasu zarejestrowania spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.

2. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przechodzą na jednostki publicznej radiofonii i telewizji, odpowiednio do zakresu ich zadań ustawowych i statutowych.

3. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie administracji państwowej przechodzą do właściwości Krajowej Rady.

4. Funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych podległych Komitetowi przejmuje Przewodniczący Krajowej Rady.

5. Zezwolenia na używanie urządzeń telekomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiowych i telewizyjnych wygasają z dniem rozpoczęcia działalności na tym samym terenie przez nadawcę, któremu przyznano w koncesji częstotliwość wykorzystywaną dotychczas do nadawania programu, lecz nie później niż po upływie roku od dnia wejścia ustawy w życie.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy uprawnień wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59.

7. Do nadawców posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, i do nadawców posiadających zezwolenia wydane w związku z ustawą, o której mowa w art. 59, przepisu art. 52 nie stosuje się.

8. Podmioty rozprowadzające programy w sieciach kablowych dostosują swoją działalność do wymogów określonych w rozdziale 6 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 64. 1.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾ zawiąże:

- 1) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2, z siedzibą w Warszawie i oddziałami terenowymi w Bydgoszcy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu,
- 2) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1, z siedzibą w Warszawie oraz spółki, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2, z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszcy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Koszalinie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze.

2.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾ może zawiązać spółki radiofonii regionalnej

z siedzibami w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 2.

3.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾ uzgodni treść statutów spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, z Krajową Radą. Statut spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2, może przewidywać oddziały terenowe w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 1.

4. Pierwsze zarządy spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, powoła Krajowa Rada.

Art. 65. 1.³⁷⁾ Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa³⁸⁾ wniesie do spółek, o których mowa w art. 64 ust. 1, mienie pozostałe po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja”, zwanej dalej „PRTV”.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie, szczegółowy tryb inwentaryzacji mienia wymienionego w ust. 1, zasadę podziału i przekazywania tego mienia oraz tryb rozpoznawania spraw spornych.

3. Czynności podejmowane w wykonaniu art. 64 ust. 1 i 2 są wolne od opłat sądowych i skarbowych; do opłat za czynności notarialne związane z zawiązaniem tych spółek stosuje się odpowiednio przepisy o przekształcaniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę.

Art. 66. 1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych spółek. Do użytkowania wieczystego nie stosuje się przepisów *art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464)*⁶⁹⁾ w części dotyczącej pierwszej opłaty.

2. Budynki i inne urządzenia oraz lokale znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa własnością tych spółek. Nabycie własności następuje nieodpłatnie.

3. Nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz własności budynków, innych urządzeń i lokali, o których mowa w ust. 2, stwierdza się decyzją wojewody. W decyzji tej określa się również warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 236 Kodeksu cywilnego.

Art. 67. 1. Pracownicy PRTV stają się z mocy prawa pracownikami właściwej spółki, z zastrzeżeniem ust. 2.

⁶⁹⁾ Obecnie: ustawy o gospodarce nieruchomościami, stosownie do art. 240 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

2. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, określonych przez Krajową Radę, ustaje z mocy prawa z dniem wpisania spółki do rejestru handlowego. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek wypowiedzenia umowy o pracę przez zakład pracy. Zatrudnienie tych pracowników w spółce może nastąpić na warunkach uzgodnionych przez strony.

3. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wpisaniem spółki do rejestru handlowego, odpowiada spółka.

Art. 68. 1. Na spółki przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki Komitetu i PRTV wynikające z decyzji administracyjnych.

2.—4. (pominięte).⁶⁸⁾

Art. 69. (pominięty).⁶⁸⁾

Art. 70. 1. Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275).

2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia⁷⁰⁾, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.

⁷⁰⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 29 stycznia 1993 r.